

Ευδέκατος Ύποπτος: κ. Εβαρίστ

Ο Ζυλιέν έχει συγκεντρώσει πληροφορίες για τον Εβαρίστ, τον τελευταίο ύποπτο στη λίστα.

-Λοιπόν, τι έμαθες για τον κύριο Εβαρίστ;

-Είναι ένας κύριος... ετών 19.

-Πώς;

- Μάλιστα. Μόλις 19 ετών. Κατάγεται από την Μπουρ λα Ρεν, μια μικρή πόλη που βρίσκεται μερικά χιλιόμετρα νότια από το Παρίσι. Είναι ιδιόρρυθμος και εσωστρεφής. Από πολύ μικρός μπορούσε να κατανοεί τα έργα μεγάλων μαθηματικών, γεγονός που τον έκανε αλαζόνα. Τα σχολικά μαθηματικά του φαίνονταν ανιαρά και άχρηστα για την κατανόηση των «Πραγματικών Μαθηματικών».

-Πραγματικά αλαζονική άποψη.

-Κάποιοι από τους καθηγητές του σημείωναν «Τον έχει κυριεύσει η μανία των μαθηματικών» ή «Είναι φιλόδοξος και στοχεύει στην πρωτοτυπία».

Ο Κουρτ διακόπτει φανερά ενοχλημένος.

-Ακούγεται σαν κατηγορία, αλλά αν δεν υπήρχαν και αυτοί που στοχεύουν στην πρωτοτυπία, μόνο το ημερολόγιο θα μας θύμιζε ότι δεν ζούμε στην εποχή των σπηλαίων.. Τι λέω, δεν θα είχε καν επινοηθεί το ημερολόγιο.

-Κάνει σπουδές ανακαλύψεις στη θεωρία εξισώσεων, γράφει μια εργασία και την παραδίδει στον διάσημο μαθηματικό Ογκιστέν Λουί. εκείνος εντυπωσιάζεται και αναλαμβάνει να την παρουσιάσει στην Ακαδημία των Επιστημών, ως εξαιρετική δουλειά. Όμως ο Ογκιστέν Λουί αρρώστησε και έτσι δεν μπόρεσε να παρευρεθεί στη συνάντηση. Επιπλέον έχασε και το χειρόγραφο με την εργασία. Ωστόσο ο Εβαρίστ δεν το έβαλε κάτω. Διεκδικώντας το Μεγάλο Βραβείο των Μαθηματικών, ξαναέγραψε την εργασία του και αυτή τη φορά ανέλαβε να την παρουσιάσει ένας άλλος σημαντικός μαθηματικός, ο Ζοζέφ. Όμως ο Εβαρίστ δεν κέρδισε στο διαγωνισμό το βραβείο, το οποίο ίσως δικαιούταν.

-Τι συνέβη;

-Για να κερδίσεις σε ένα διαγωνισμό, πρέπει να λάβεις μέρος.

-Δεν καταλαβαίνω.

- Ο Εβαρίστ δεν έλαβε ποτέ μέρος στον διαγωνισμό!

-Πώς έγινε;

-Μαντέψτε! Ο Ζοζέφ πέθανε λίγες μέρες πριν τη συνεδρίαση! Ποτέ δεν παρέδωσε την εργασία στους κριτές!

-Απίστευτο!

-Τίποτα όμως δεν μπορούσε να σταματήσει το πάθος του Εβαρίστ για τα μαθηματικά...

-Μην μου πεις ότι ξαναπροσπάθησε! Έχει υπομονή και επιμονή ο μικρός!, είπε ο Κουρτ.

- Ο Εβαρίστ έκανε την τελευταία του προσπάθεια για να αναγνωριστεί η σπουδαία δουλειά του, στέλνοντας την στην Ακαδημία Επιστημών για Τρίτη φορά, ελπίζοντας αυτή τη φορά να τα καταφέρει.

-Και, τι έγινε; ρώτησε ο Επιθεωρητής.

-Μέλος της επιτροπής που έπρεπε να αξιολογήσει την εργασία ήταν κάποιο Συμεών Ντενίς. Και όπως σας έλεγα προηγουμένως, τίποτα δεν μπορούσε να σταματήσει το πάθος του Εβαρίστ για τα μαθηματικά... εκτός από τον Συμεών Ντενίς, που δεν ήταν ικανός να καταλάβει την πρωτοτυπία της εργασίας, και έτσι την απέρριψε.

-Να κοιτάξουμε στο λεξικό τη λέξη «Ατυχία». Ίσως, γράφει το όνομα του Εβαρίστ ως συνώνυμο, αστειεύτηκε ο Επιθεωρητής.

-Επιπλέον, μετά τις ατυχείς συμπτώσεις, η εμμονή του στις αντικαθεστωτικές πολιτικές πεποιθήσεις του τον οδήγησαν στη φυλακή.

-Στη φυλακή; Έχουμε δηλαδή να κάνουμε με επαναστάτη.

-Μετά από όλα αυτά, πάντως, το τελευταίο που θα περίμενε κανείς από τον Εβαρίστ θα ήταν να λατρεύει το επιστημονικό κατεστημένο και τους «Μεγάλους Μαθηματικούς», είπε ο Κουρτ.

-Αυτό χειροτερεύει τη θέση του, απάντησε ο επιθεωρητής.

-Ωρα να διαβάσουμε την κατάθεσή του.

Συνεχίζεται...